

I henhold til § 33 stk. 1, i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende forslag til Inatsisartutbeslutning:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at optage forhandlinger med den danske stat med henblik på, at der skabes fremtidig mulighed for at indgå en aftale med FN om modtagelse af kvoteflygtninge til Grønland

(Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Løsgænger)

Begrundelse

Her i landet har vi været utroligt heldige og er gået fri af krig. Så heldige er det ikke alle der er. At der er mennesker i nød bliver vi bekræftet i hver eneste dag via nyhederne. Krigshandlinger har ødelagt hjem og liv for tusinder og atter tusinder af mennesker de seneste år. Disse mennesker er drevet på flugt fra deres hjemegne.

Disse krige påvirker os ikke direkte. Vi kan leve videre i fred og behøver ikke bekymrer os. Vi behøver ikke involvere os, hverken økonomisk eller militært. Men som verdensborgere mener jeg, at vi ikke har andet valg end at involvere os. Vi er en del af verden og den er en del af os. Og hvis det var os der var i fare ville vi ønske at nogen gav os en hjælpende hånd.

Det er klart, at Grønland ikke kan løse alle verdens problemer. Men vi kan godt yde et lille bidrag og vise vores velvilje. Et lille bidrag vil være at modtage en lille årlig kvote flygtninge. Det kunne for eksempel være en fleksibel aftale om, at vi inden for 3 år skal modtage 6 flygtninge fordelt med ca. 2 om året. Men hvis presset er særligt stort ét år, vil vi kunne modtage 4 flygtninge det ene år. Danmark har en lignende ordning.

Forslaget vil ikke i første omgang betyde, at der kommer flygtninge til Grønland. Det vil betyde, at Naalakkersuisut i samarbejde med den danske stat skal sikre at det kan ske, såfremt Inatsisartut senere beslutter at landet skal modtage flygtninge. En sådan beslutning vil kræve, at vi har bedre indsigt i, hvad det vil kræve af vore samfund og hvad det vil koste. Derfor ser jeg intet til hinder for at man godkender forslaget, da de alene har til formål at gøre det muligt at kunne tage flygtninge.

Det vil ikke være problemfrit. Det vil stille nye krav til vores land og til vores landsmænd. Og det vil også give gnidninger og diskussioner. Men jeg mener ikke vi kan være andet bekendt. De udfordringer det vil stille vores samfund overfor er ikke større end at de kan løses. Og de er helt sikkert ikke større end den utryghed og de rædsler folk lever under i krigshærgede områder.

Jeg er bekendt med, at det er en følsom debat og at der både er politikere og borgere der er imod at Grønland modtager flygtninge. Jeg hilser debatten velkommen, uanset om man er for eller imod. Jeg mener det er en væsentlig debat at tage og at den handler om noget meget fundamentalt i vores samfund – om de værdier vi ønsker, skal kendetegne landet. Jeg håber at tonen vil være respektfuld, uanset om man er tilhænger eller modstander af forslaget.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det forventes, at forhandlingerne med Danmark vil kræve omkring 1 årsværk, dvs. 500.000 kroner. Muligheden for at modtage flygtninge er allerede til stede i §§ 7 og 8 i udlændingeloven.

Derudover har Landstinget og Landstyret behandlet emnet under efterårssamlingen 2000, under punkt 64, hvor også Lovudvalget har afgivet betænkning. Dermed er en del af det

juridiske arbejde allerede på plads. Tilbage står nogle drøftelser med hhv. den danske stat og FN samt udarbejdelse af nærmere procedure og logistiske behov.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen. Ud over muligvis nogle enkelte nye arbejdspladser.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen andre end de udgifter der vil påvirke landskassen.